

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen, Geo. Gratchef.

Phone Office 365, Editorial Dept 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

A. F. of L:n Denverin konventsiot

Vanhoillisuuden musta konkaronkka on mielin määrin valinnut ja hallinnut American Federation of Laborin tämänkin vuotuisia konventsiotia — "josta seikasta ei muuten saattanut olla mitään epäilystä ennen konventsiotien kokouksittain.

Nykyisen taloudellisen kaaoksen keskellä, jolloin kapitalistinen maailmanlaajuinen puu puristunut kouristukseensa Yhdysvaltoihin, jolloin työttömien armeija lähtelee 5 miljoonaa vuodenaikana, jolloin töiden tulisi olla viikkimäärä käynnissä; nyt jolloin kapitalismi on lujimmasta järkeystään rintamansa ja laajan työttömyyden turvin kykenee lujaan hyökkäykseen estämään kaikki työstävien järjestämissä ja työstävien järjestämissä.

Vanhoillisuuden musta konkaronkka on mielin määrin valinnut ja hallinnut American Federation of Laborin tämänkin vuotuisia konventsiotia — "josta seikasta ei muuten saattanut olla mitään epäilystä ennen konventsiotien kokouksittain.

Tässäkin konventsiotissa Gompers luutnantteineen salli uudistaa rautateiden kontrollia koskevan esityksen, täysin käsitteisen merkityksellömyyden.

Kuvaavaan konventsiotien hengelle olivat nekerikysymyksen ja Irlannin kysymyksen käsitteet. Kun eräs nekeriedustaja tahtoi esittää Ku Klux Klanien toimintaa koskevan esityksen, jossa liitto olisi vaadittu tuomitsemaan tuon terrorijärjestön toimintaa, estettiin kysymys esille tulemasta sen perusteella, että joku konventsiotien jäsen oli vastustanut esille ottamista.

Toimeenpanevan neuvoston tahtoa tulleet esitykset hyväksyttiin tietytkin sinänsä, ja niinpä kansainvälisyyskysymyksiä jätettiin ennallem — keltaisen Amsterdamin on liian raikeaa puhtalle amerikalaiselle ammattiuomismille. Venäjän suhteen samaten, hyväksyttiin kaikki Gompersin syyttämät solvaukset. Jos konventsiotien olisi keretty kaikki Egyptin muumiot edustajiksi, ei se olisi voinut olla kuulempia ja hengettömpiä kuin mitään "järjestyneen työväen" kokous oli.

Jotka jumala tahtoo hävittää, ne hän lyö sokendella. Tammönen johtajain hengettömyys ei voi olla vaikuttamatta enää nykyisissä oloissa ratkaisevasti työväen laajoihin joukkoihin, joissa työttömyys on nopeasti kehittyvässä äärmisyydessä ja jotka turhaan etsivät ulospäystä kapitalistisesta puseruksesta. Kapitalistisen pulan yhä jatkuessa, puseruksen käydessä yhä ankarammaksi ja American Federation of Laborin nykyisen vanhoillisen virkakoneiston osottautuessa työväestölle työttömäksi nykyisellä ohjelmallaan, syvästi "konventsiotien väliajan" pssyy edelleen unohtuoksissa.

vanha niille työväenaineksille, jotka kykenevät osottamaan pelastuksen tien toivotomasta asemasta. Tämä aika on nyt käänne. Pohjavirta on nyt jo käynnissä ja kohoaa nopeasti pinnalle lähimmässä tulevaisuudessa. Tälle virtaukselle on American Federationin johto vielä sokea, mutta ennenpitkää — siihen ei kulu enää pitkiä aikoja — se lakaisee heidät tieltään kuin lastut. Valistuneemmat kapitalistit käsittävät tämän seikan ja siinä johtuneekin, että yksin kapitalistisetkin sanomalehdet ovat arvostelleet Denverin konventsiotien suunnatonta hengettömyyttä, ihanteiden puutetta, jota vanhoillisuuttakin. Niinpä suurpääoma edustava lehti Morning Oregonian selostaessaan kokouksen menoa lausuu, merkittävä kylläkin:

"Konventsiotien ehkä merkittävä puoli oli huomattava korkeamman idealismin puute, tai, vähimmäisä tapauksessa, rohkeuden ja kyvyn puute hyväksyä joitakin vissejä reformeja, joita poliittiset hallitukset jo aikoja sitten ovat ajaneet ja suosineet. — — — On selvästi sopimatonta, että tasapuolisuuden ja idealismin päämäärät sivuutetaan tai petetään sellaisissa kokouksissa, jonka päämäärän pitäisi olla sorrettujen vapauttaminen."

"Denverin konventsiotien meno, lukuunottamatta yhden ison union ajatuksen hylkäämistä, oli innostamaton. Tämä osottaa, että työväki, kaukana siitä, että pystyisi ottamaan kantaakseen ne vastuunalaisuudet, joihin pyrkii, ei edes voi mestaroida itseäänkään."

Tämä osottaa, että yksin konkaronkka kapitalistilehti käytti Denverin kokouksen haisevaksi raadoksi, jota täytyy arvostella "korkeampien ihanteiden puutteesta", ja sellaisten reformien hylkimisestä, joita kapitalistisetkin hallitukset suosivat pyssyttämiseen järjestelmänsä pystyessä. Tammönen kapitalistisen lehden kanta vain todistaa, että se on kaukonäköisempi kuin työväkeä nykyään johtavat kapitalistien luutnantit ja että A. F. L:n liiton hengettömyydessä se näkee suuren vaaran piilevän, mikä tulee ihmehemään joukkojen kylvämisessä nykyisen järjestelmän.

Lewisinhokkueudesta A. F. L:n presidentiksi ei ole paljoa sanomista. Etukäteen oli tiettyä Gompersin massiinan toiminnasta päätään että muutosta johdossa ei ole odotettavissa. Lewisin ja Gompersin kilpailu presidentiksi ei ollut edistysmielisen ja vanhoillisten keskinäistä kilpailua, sillä ainekset, joita on pidetty edistysmielisinä, äänestivät patavanhoillisten mukana Compersia ja taas monet patavanhoilliset äänestivät Lewisia. Monet tietoiset ainekset pitivät yhdenkään kumpiänsä tulit valtuiksi, toiset selvitään, että luokkatietoisien aineiden lä-

himmälle toiminnalle unoissa, Gompersin jääminen presidentiksi on edullisempää, koska koneiston kuolessuus tulee yhä räikeämpänä näkymään joukkoihin, kun taas Lewisin ehkä edistysmielisyys ohjelma olisi paremmin vastannut kaukonäköisempiä kapitalistien toiveita siinä, että se olisi vielä pitkäksi ajaksi voinut lumota tietämättömiä työläisiä. Toiselta puolelta selitetään, että Lewisin valinta olisi merkintä Gompersin traditioon kuolemaa ja helpottanut luokkatietoisien aineiden voitolle päässä, koska Lewisin olisi ollut mahdoton rakentaa sitä traditioonista mitä Gompersin suhteen on liitossa vallinnut sen olemassaolon alusta, jonka mukaan sanontatavaksi on tullut: Gompers on A. F. of L. liitto!

Kukaan tietojen työläinen ei odottanut muuta tältä konventsiotilta, sillä kuten sanottu, joukoissa ilmennyt tyytymättömyys ei ole vielä enmättänyt kiteytyä tarmokkaaksi järjestyneeksi oppositiooniksi. Mutta oppositiotioto on toiminnassa. Ja silloin kun alamme kuulla punikkien parjauksista ja vainoista itsensä ammattijärjestön johdon taholta unionien sisällä, silloin voimme tietää, että vanhoillinen johto on ruvennut pelkäämään asemansa menettämistä. Tähän tullaan jo ennen seuraavaa A. F. L:n konventsiotien kokouksittain.

SOTA-AIKUISET POIK-KEUSLAI PYSY-VÄISIKSI

Sota-aika on luokkayhteiskunnassa merkillinen paikka siltäkin suosty, että silloin "maan etujen", "isänmaan turvallisuuden" ja monen muun samankaltaisen luonnollisella kuullostavan verukkeiden varjossa imperialismin vaatimuksesta hävitetään kaikki kansanvaltuutuksen rippeet ja ilmaisuodot, joihin koskemisen rauhan aikana herättäisi yleistä myrskyä. Silloin laaditaan kiireen kaupalla monenmoisia poikkeuslakeja, jotka takaavat vallassa olevalle luokalle kaikki riistomahdollisuudet. Niitten turvissa harjoitetaan miltei mitä väärinkäytöksiä tahansa ja näitä arvostelulta suojaamiseksi venytetään voimaannatettuja poikkeuslakeja. Sodan aikana poikkeuslakien perusteella langetettuja luokkatuomioita ja viime vuoden kuluessa kongressin tutkijakomiteoitien paljastamia väärinkäytöksiä riunastamalla saa tästä asiasta valaisevan kuvan.

Mutta kun varsinainen sota-aika on ohi, tuntuu luonnolliselta, että erikoisesti sota-aikaa varten laaditut poikkeuslait pikaisesti poistettaisiin käytännöstä ja suuremmat rähinöitä palattaisiin takaisin "normaalioloihin" tässä merkityksessä. Näin ei kuitenkaan ole asian laita, vaan historiallinen kokemus painavasti osottaa, että valtakaudella kaikin keinoin koetetaan

nouse esiin persoonallisuksia, jotka tuovat ilmi sen tahdon, sen päämäärän ja tarkotukset. Se on juuri tämä kyky, tämä voima kasvattaa nopeasti uusia johtajia omasta keskuudestaan, se on tämä, joka näytetään meille joukon moraalien ja vallankumouksellisen tarmon, aktiivisuusasteen, itseluottamuksen ja aloitekyvyn. Joukkojen moraalinen ja intellektuaalinen voima ei vastastuosta tule ilmennemään siinä, että ne taistelevat ilman johtajia — joukko ilman johtajia on järjestyksetön ja taistelukyvytön — vaan tulee se osottautumaan niiden kyvyssä pikaisesti luoda tarmokkaita, tietoisia ja innokkaita persoonallisuksia, jotka selvästi näkevät ne päämäärät, joihin on pyrittävä ja ne keinot, joita on käytettävä. Tällainen henkilöilyksyksen kautta tulee parhaiten ja sisäisen välttämättä näkyviin joukon minä.

Työväenjoukot eivät aina ole pystyneet jatkamaan taistelua sen jälkeen kun hallitukset väkivaltaisuuksineen ovat ristäneet niiltä ne johtajat, joissa niiden pyrkimykset olivat ruumillistuneet. Usein ovat ne tämän kautta menettäneet yhtenäisen aatteensa ja siten kadottaneet voimansa. Ja mikä tekee mahdolliseksi sellaisen epäjärjestyksen joutumisen, on juuri se, että joukoilta on puuttunut kykyä itsestään synnyttää uusia johtajia omasta keskuudestaan. Hallittuessa joukko koetaan aina järjestettyjen väkivaltaisten keinojen avulla saattaa taisteleva työväenjoukon johdon epäjärjestykseen. Mutta joukon hengessä yksinomaan riippuu, onnistuvatko nuo yritykset. Mitä enemmän joukolla on sellaisia henkilöitä, jotka voivat suorittaa johtajan henkisiä tehtäviä, sitä vaikeampi on hallituksen vastustaa joukon toimintaa ristämillä siltä sen johtaja.

Kaikkien niiden yksilöiden (indiviidien), joista joukko on kokoonpantu, autodidaktinen (s. o. ilman opet-

sideksi tapellen yhä edelleenkin sodan päätyttyä pitää voimassa sota-aikaisia asetuksia, ja ellei se niitä juuri sellaisina voi pitää, niin keksitään uusia, joihin sisällytetään sota-aikuisia asetuksia henki. Niitä sitten johdonmukaisesti käytetään niitä kansanaineksia vastaan, jotka yhteiskunnallisista kysymyksistä joko sanoissa, teoissa tai todistettavasti ajatuksissaan poikkeavat valtuotkan etujen käsityksistä.

Vuosi sitten hyväksyttiin senaattissa rauhanaikeinen kapinallisuus, jonka määräykseen puitteissa olisi saatettu kulkuttaa ja tukahduttaa valtion voimainojen käyttäen jokainen valtuotkalle epämielinen työväenlehti. Mitään vaikeuksia ei lain tulkittu olisi asettanut esteeksi sen käyttämisen liberaalista pikkuporvaristaakaan vastaan ja mahdollisesti sen vuoksi kongressin alahuoneessa sitä vastaan nousi niin suuri vastustus, että yritys sillä kertaa epäonnistui.

Nyt on aivan samanlainen esitys tulossa käsiteltäväksi kongressissa ja t.k. 22 p. senaatin lakivaliokunta on sen hyväksymisen puolesta antanut yksimielisen lausuntonsa. Tässä lakiesityksessä kylläkin puhutaan niitten vainoamisesta, jotka joko puheesta tai kirjoituksessa "ajavat Yhdysvaltain hallituksen väkivalloin kukistamisen asiaa", mutta esityksen sanamuoto on sellainen, että sen kautta voidaan päästä käsiksi kenen tahansa vähänkin radikaalisti ajattelevaan henkilöön, joka syyttää toisesta katsotaan vastenmieliseksi kansalaiseksi.

The Civil Liberties Union on ryhtynyt tätä lakiesitystä vastaan kokoamaan "puhe- ja painovapauden puolustajia" kaikilta maan kulmilta ja on asian edistämiseksi laatinut voimakkaita protesteja. Eräässä näistä sanotoissa: "Jokaisen rikkomukseen, jota tällä lailla tarkotetaan, voidaan sen määräktyksen nykykäytössä rikoslain tulkinalla saada syytäksi henkilö, jota yleisesti ajavat radikaalisia mielipiteitä. Kiihkeän kielenkäytön johdosta syytettiin nostamisen historia todistaa ratkaisevasti, että tällaisia lakeja ei milloinkaan voida rajoittaa tulkitsemaan yksittäisten niitten sanamuotoa tarkottavien rikkomuksien rankaisemista. Ne aina ulottuvat tarpeeksi pitkälle, jotta niitten kautta voidaan toimittaa vankiloihin mikä henkilö tahansa, jota vastain ennakkolutulot, luokkaedut tai hysteria voidaan nostattaa."

Civil Liberties Unionin lakimiehen esittämässä lausunnossa sanotaan kysymyksessä olevasta lakiesityksestä edelleen: "Tämä lakiesitys rankaisee sanoista jo niitten oletettujen tarkotusten tähden, eikä ainoastaan siitä, mitä ne todella tarkoittavat. Se jättää syyttäjäin, tuomareitten ja lautakuntien ratkaistavaksi määrittellä mitä on

pidettävä rikoksena. Tämän määrittelyminen on ennemmin ollut kongressin asia.

"Tämä lakiesitys asettaa ennakkoensuurin julkaisuille, mikä on rikkomus kaikkia entisiä vastaama asiaa koskevia lakeja vastaan, samaten kuin se rikkoo painovapautta koskevaa perustuslain kohtaa."

On pantavaa merkille, että kongressissa on parhaillaan esillä aivan vastakkainen luonteinen laki, jonka esittäjä on senaattori Borah. Siinä painvoston vaaditaan rangaistuksen alaiseksi jokaista hallituksen virkailijaa, joka sekaantuu yksityisten henkilöitten sivillioikeuksiin. Viitaten senaattori Borahin lakiesitykseen sanotaan Civil Liberties Unionin selostuksessa: "Oikeusdepartimentin ylisyöttäjä Palmerin aikana harjoittamien väärinkäytösten johdosta tämän lakiesityksen tulisi aikaansaada senaattissa vilkkaan väittelyn."

S. S. JÄRJESTÖ

S. S. Järj. Osastoille

Kunnan toverit — Viimeisessä S. S. Järjestön edustajakokouksessa hyväksyttiin Toverin avustamiskysymyksen seuraava päätös-pöytä: "Raha-asiain valiokunta ehdottaa Toverin taloudellisen aseman turvaamiseksi, että tämä S. S. Järjestön edustajakokous velvoittaa Iitä ja Keski-valtioissa olevaa S. S. Osastojen vuoden 1921 ajalla lunastamaan Pacific Development Societyä (Toverin rakennus yhdistyksestä) yhden osuuden kutakin viittä jäsentä kohden. Samalla esitämme että S. S. Osastot tekevät velvollisuutensa Toverin tukemiseksi jo vuoden alkupuolikalla, sillä Toveri tarvitsee rahaa nyt kaikkien kipeimmän."

Edellä olevan päätöksen nojalla S. S. Järjestön toimeenpaneva komitea velvoittaa S. S. Osastot suorittamaan osuutensa osakkeiden lunastuksessa jos suinkin mahdollista, mitä pikemminkin. Toimeenpaneva komitea on tämän päätöksen toimeenpanoa siirtänyt myöhäisempään kun päätös edellyttää, tietääksään että useampia muuta tärkeitä keräyksiä on ollut parhaillaan käynnissä ja että osastot ja toverit yleisen teollisuus-pulan takia ovat taloudellisesti siinä asemassa, että on vaikea tämän velvollisuuden täyttämisen. Kun tämä pulakuusi kumminkin vaan näyttää jatkuvan, eikä ole toivoakaan aseman parantumista toistaiseksi; ja kun tämän seikan vuoksi Toveri nyt juuri on kipeässä avustuksen tarpeessa, niin ei ole mahdollisuutta asian pitämällä lykkäykseen ENÄÄ. ON KOETETTAVA TEHDÄ VOITAVAMME HUONOSTA AJASTA HUOLIMATTA JA SAADA TOVERIN LIIKE TALOUDELLESI TURVATUKSI. Toverin johtokunnan toimesta tullaan osastoille lähettämään kiertokirje lähemmässä tulevaisuudessa koskien tätä asiaa. Tämä kiertokirje on jokaisessa osastossa otettava huomioon.

Osastojen tulisi suorastan ostaa niin monta osaketta kuin rahavartain myöntävät sekä valita erikoinen komitea huolehtimaan osakkeiden myynnistä yksityisille tovereille, perustaa osakerekkaita ja järjestää toimintaa sillä tavalla, että se tuottaa mahdollisimman parhaat tulokset huonosta ajasta huolimatta. Toverillisesti. S. S. Järjestön Toimeenpaneva komitea Kata Fable Burman v. t. Sihteerin

ALA-COLUMBIAN S. S. OSASTOT! Ala-Columbian kesäjuhlat on päätetty pitää Astoriassa, Ore., tulleina syyskuun 3, 4 ja 5 p. ja kaikkia asianomaisia s. s. osastoja kehoitetaan läsnä valmistamaan ohjelmaa sanottua tilaisuutta varten.

On sangan tärkeää, että toverit nykyisin suurten tapausten aikana kokoontuvat yhteen saamaan toistuvaa vaikutuksia, yhdenmukaistuttamaan toimintaansa ja vaihtamaan keskenään mielipiteitä. Sellaisen mahdollisuuden tarjoaa yhteinen kesäjuhlan vietto. Toivotetaan on, että jokainen osasto puolestaan valmistaa riittävästi ja kunnollista ohjelmaa ja ilmoittaa siitä kylliksi ajoissa, jotta sen mukaan tiedetään kaikki muut asiantaajat järjestäjästä. Pidettäkoon tässä myöskin mielessä, että niissä ponnistuksissa saavutetut tulokset lankeavat alueen agitatorienkassaan, josta kaikki alueen osastot pääsevät osalliseksi kunkin luokse lähetettyjen puhujien ja muitten agitatorien lähtämisen muodossa. Toimikaa ripeästi ja tarmokkaasti! MAISSI HEIKKINEN, Kesäjuhlatkomitean sihteerin, Osote: 376 Alameda Ave., Astoria, Oregon.

Rikollisten puolesta

Katkelma engl. sosiologin E. Carpenterin teoksesta "Sivisyys". Rikoksellinen on henkilö, jonka on syytetty ja todistettu olevan yhteiskunnalle vaarallinen. Mutta onko syytetyn henkilöä istuva ihminen paikkaan nauttuneen rauhanhäiritsejä tahi murtautuja, todella vaarallinen yhteiskunnalle? Onko hän vaarallisempi kuin tuo hyvä, vanha perukkipäinen herra, joka häntä syyttää? Siinä kysymys. Tosi, että hän on rikoksinen laki ja laki on eräässä mielessä yhteiskunnassa vallitseva yleinen mielipiteen tulki. Mutta ellei kukaan rikkoisi lakia, luultaisi ja kivettyisi yleinen mielipide ja yhteiskunta häviäisi. Ja niin paljon on jokatapaussessa varmaa, että yhteiskunta muuttuu mielipidettä alinomaa. Miten voimmepäs tietää milloin se on oikeassa, milloin väärässä? Yhden aikakauden kirotoit ovat seuraavan sankareita. Erään aikakauden ylistämiä pitää seuraava rikoksellinen. Täällä langettaa tuomari syytetylle tuomion: vuosia vierii ja yhteiskunta syyttää tuomaria. Sillä on uudet ohjeet, uudet lait ja se kiroo entiset edustajansa ja hänen käyttämäit lä häviävään inhon kullun. Yhteiskunta luo ilmeisesti kehityksemme tiellä aste astealta uusia ihanteita juuri

juokosta, joka asellisisa yhteentörmäyksissä vanhan järjestelmän puolestajain kanssa vuodatti koonalaisen virvirtoja. "On melkein uskomatonta", kirjottaa vallankumouksellisen amerikalainen sosialisti Augustin Lewis, "The Internationalist"lehdessä 7 päivänä huhtikuuta 1917, "havaita kuinka vähän Kautsky voi kuvitella proletariaatin toimintaa näkemättä samalla raivon valtaant joutuneen joukon. Tutkilemassaan "uudesta taiteesta" puhuu hän halveksien joukosta, joka ryhtynyt yhteen äkkipäisiin ja järjestyksettömiin mielenosoituksiin. Hän todellakin kauhutuu näitä "ulvovia joukkoita", jotka eivät kelpaa muuhun kuin prosessoraamaan poliisia ilmaisemalla vallankumouksellisia tunteitaan — kypsymättömiä kun ovat ja vailla päämäärää. Hän ei voi nähdä omaa kokemustaan kauempanaksi — sillä hänen nuoruusajanaan tapahtunut pikkuporvarien ja syvien proletariaatikerrosten mielenosoitukset tässä muodossa."

Ja hän sanoo edelleen samassa kirjoituksessaan: "Järjestetyt joukkoliikkeet tehtäväni ei ole rauhattomuus vaan katumielenosoitus toimeenpanemiseen. Sillä ei ole mitään tekemistä mielenkäänlaisten väkivaltaisuuksien kanssa ja kaikki todistukset, jotka sitä vastaan lähidätään tästä syystä, ovat ehdottomasti arvottomia. Joukkoliikkeen on ainoa keino, jota miljoonat kouluttamattomat ja järjestymättömät työläiset voivat liikkeeseen osaan ottaessaan käyttää." Aivan samoin kuin käsityksemme täytyy vapautua kuvittelemasta tulevaisuuden joukkoliikkeestä joukko verenjanon ja barbaaristen karsimusten syöttiksi, samoin täytyy heittää hitteen kuva menneiden aikojen johtajista, jotka kiihoittivat joukkoja etunensä lähtee linnoitusta, linnaa tai vankilaa vastaan ajauttaakseen heidän vankinsa. Tulevaisuuden joukkoliikkeen tarpe-

JOUKKO JA JOHTAJAT

(Sosialistisesta Aikakauslehdestä)

Kuuluisa hollantilainen puolueoveri rouva Henriette Roland-Holst, tunnettu useiden teostensa kautta ansiokkaana marxilaisena teoreetikkona, kirjottaa teoksessaan "Vallankumouksellinen joukkoliike" joukoista ja johtajista m.m. seuraavasti:

Suurten joukkojohtajain vaikutusvalta johtuu yleensä siitä herkkyydestä, jolla he käsittävät liikkeeseen osaa ottavaa suurta enemmistöä hallitsevat virtaukset, tunteet ja tahdon — sekä heidän kyvystään tuoda ilmi nämä virtaukset. Juuri tästä syystä nhdänään niin usein näiden johtajain kääntyvien noita äärimmäisyyteen meneviä aineksia vastaan rymäissään, olkoonpa tämä sitten pikkuryhmä, puolele tai laho — niinhysin oikeaan kuin vasempaan. Joukon johtajiksi tulevat ne, jotka joko todellisuudessa tai näennäisesti näyttävät toteuttavan ne mielipiteet, jotka elävöittävät liikkeen kannattajain enemmistöä.

On olemassa toisenlaisiaakin johtajia — sellaisia, joiden katsotaan kuuluvan enemmän tulevaisuuteen kuin nykyisyyteen. Näiden vaikutus riippuu enemmän siitä tahdosta ja niistä virtauksista, jotka ovat syntymässä jossain joukossa, kuin siitä tahdosta ja niistä virtauksista, mitkä jo ovat kehittyneet ja ovat vaikuttamassa. Tämänlaatuisia johtajia on tulevaisuus itsestään. Ensiksikin ovat heidän toimensa ja sanansa jyrkästi ristiriidassa sen kanssa, mitä joukko tahtoo ja ihalee. Ainoastaan pieni rohkea ja vapaahenkinen eturvartijajoukko voimakkaita ja pelottomia persoonallisuksia seuraa välittömästi heidän jäljessään. Bebel kuului ensimmäiseksi mainittuihin — Karl Liebknecht kuuluu jälkimmäisiin johtajityyppeihin.

Tasapaino johtajain ja joukkojen välillä ei luonnollisesti ole mikään välttämätön suhde. Voi tapahtua niin, että johtajat jäävät jälkeen ryhmänsä vallitsevasta käsityksestä ja heidät "jätetään laivan peräkammiin" (vertaa venäläisiä menshevikkejä ja Norjan jätettyjänuolen vanhoja johtajia y.m.) Sattuupa taas niinkin, että he käsityksiansa ja poliittiseen moraalinsa nähden nousevat ryhmänsä enemmistön yläpuolelle.

Jos he tulevat "jätetyiksi peräkammiin", yrittävät he yleensä myöskin pidättää joukkoa — kuten näimme usein Internationalen aikana useitten poliittisten ja ammatillisten johtajain suhteen käyneen. Nämä johtajat, jolla kokonaan puuttui selvää käsitystä imperialistisesta kehityksestä ja niistä uusista päämääristä, jotka työväenjoukon täytyi asettaa itselleen ja joissa parlamentaarisen toiminnan liian tärkeänä pitäminen peukelit heidän omassa parlamentarisuutensa vakuuttamisensa liian suureksi arvioituneen muotoon — nämä johtajat ovat nyt kapitalistiluokan voittamia ja siihen sekä sen hallituksen lukemattomien sitien kytketty. Halveksittuun kun olivat tottuneet kaikkeen joukkojen suoraa toimintaa, kaikkea vapaahenkinen kansanliikkeen vastustajia kun olivat, eivät he kyenneet heinä-elokuussa v. 1914 nostattamaan proletariaattia ratkaisevaan taisteluun sotavaaraa vastaan. Mitä taas itse joukkoihin tulee, niin olivat ne enemmän kasvattetut passiivisesti tottelevaan päälliköittäin kuin itsenäiseen toimintaan — eivätkä ne voineet toimia ilman johtajiaan tai vieläpä vastoin heidän neuvoaansa ne eivät tunteenest pystyvänsä mielenkään sellaiseen — ja toden totta vaatikun saunkarillaista mielitä, jos tahto nosta sitä hirveitä kansallisuus-

juopumusta vastaan, mikä sillä kertaa raivosi. Ja sielläkin, missä ei itsee jouduttu virran mukaan, alustettiin ja luovuttiin niistä tarkotuksista, joiden puolesta proletariaatti oli vuosikausia taistellut. — Sentähden voidaan sanoa, että se henki, johon joukkoja kasvatettiin ennen sotaa, heikensi niiden henkilökohtaisista vastuunottoista ja ei otekoakaan myötävaikutustansa synä Internationalen kurtistamiseen.

Siinä altituisen muutoksen ja vaihtelun sekä molemminpuolisen vaikutuksen prosessissa, mikä tapahtuu joukon ja johtajien välillä, käy usein niin, että uuden toiminta-aloitteen keuvät joukot itse. Joukon historiallinen vaikutus, ne yhteiskunnalliset päämäärät, joita se seuraa, ja sen aatteelliset ajatukset antavat sille usein mahdollisuuden itse löytää uusia tie ja pakottaa johtajansa seuraamaan mukana tai luopumaan tehtävästään. Yleiskatsauksessaan niistä suurista laikoista, joita oli Englannissa viimeisinä vuosina ennen maailman sota, olen minä osottanut kuinka itse joukko, jotka olivat vähän sosialistisesti koulutettuja, osasivat käyttää hyväkseen niitä suotuisia olosuhteita, jotka olivat olemassa uutena menettelytapaa varten samalla hetkellä, jolloin vanha, johtajain saarnaama menettelytapa oli osottautunut ilmeisesti kelvottomaksi ja tuloksettomaksi. Tällöin oli, kuten ainakin, juuri välttämättömyys suuri kasvattaja: Ja tähänpä tosiasiaan perustavakin vallankumoukselliset sosialistit sen toivonsa, että mahdollisimman tuloksena tulee olemaan työväenjoukon menettelytavan nopea ja jyrkkä muutos.

Usein ovat joukot näyttäneet taistelevan ilman johtajia, kun hallitukset lakkojen aikana ovat vanginneet niitä karkotteen heidät. Mutta ai noastaan näennäistä on tällöinkin tämä joukkojen taistelu ilman johtajia. Se, mitä tapahtuu, vaikuttaa niin, että joukon omasta keskuudesta